

prima instanță: S. Gîrbu

dosarul nr. 2ra-1883/15

instanța de apel: L. Bulgac, M. Moraru, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Valentina Clevadi

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serghei Balaniuc

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Bondari împotriva Întovărășii Pomicole „Valea Salcîmilor”, Consiliului comunal Trușeni, Primăriei comunei Trușeni, Serghei Balaniuc, Veaceslav Panaitescu, Ilie Pitușcan cu privire la constatarea nulității actelor juridice, contestarea actelor administrative și repunerea în drepturile deținute

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015 prin care au fost respinse apelurile declarate de Ilie Pitușcan și Serghei Balaniuc și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiului Chișinău din 12 decembrie 2013

constată:

La 23 decembrie 2011, Tudor Bondari a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎP „Valea Salcîmilor”, Consiliului com. Trușeni, Primăriei com. Trușeni, Serghei Balaniuc, Veaceslav Panaitescu, Ilie Pitușcan cu privire la constatarea nulității actelor juridice, contestarea actelor administrative și repunerea în drepturile deținute.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 1987 i-a fost repartizat lotul de pământ nr. 176, situat în ÎP „Valea Salcîmilor” comuna Trușeni, mun. Chișinău. De acest lot de pământ s-a folosit mulți ani la rând, îndeplinindu-și obligațiunile sale, atât la întreținerea lotului, cât și cele de membru ale ÎP „Valea Salcîmilor”.

În anul 2011 a aflat ca lotul de pământ nr. 176, din ÎP „Valea Salcîmilor” a fost vândut de către Veaceslav Panaitescu, prin intermediul lui Serghei Balaniuc lui Ilie Petușcan la 16 februarie 2011, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1224.

Susține că la 07 decembrie 2011 a adresat o cerere prealabilă către președintele ÎP „Valea Salcîmilor” prin care a solicitat anularea procesului-verbal și hotărârii Adunării generale ÎP „Valea Salcîmilor” comuna Trușeni, mun. Chișinău din 23 august 2003 potrivit căruia a fost exclus din membrii acesteia. În anularea procesului verbal și hotărârii adunării generale ÎP „Valea

Salcîmilor” i s-a refuzat. Despre decizia primită a fost informat la 18 decembrie 2011.

Relatează că ulterior, la 18 decembrie 2011 de către ÎP „Valea Salcîmilor” i-a fost eliberate în cope procesul-verbal al hotărârii adunării generale din 23 august 2003.

Menționează că nu este de acord cu decizia, o consideră neîntemeiată, deoarece despre excluderea sa din membrii ÎP „Valea Salcîmilor” și înstrăinarea lotului de pământ nr. 176 nu a știut și nu și-a dat acordul la excluderea sa.

Consideră că prin decizia dată i-a fost lezat dreptul de posesor al lotului litigant, pe care intenționa sa-l privatizeze în conformitate cu legislația în vigoare, acesta aparținându-i din anul 1987.

Indică că impozitul funciar și cotizațiile de membru, le-a achitat regulat până în anul 2011.

Solicită anularea procesului-verbal și hotărârii adunării generale ÎP „Valea Salcîmilor” din 23 august 2003 prin care a fost exclus din membrii acestuia, anularea deciziei Consiliului comunei Trușeni cu privire la înstrăinarea lotului de pământ nr. 176 din ÎP „Valea Salcîmilor” lui Veaceslav Panaitescu, recunoașterea nulității a contractului de vânzare-cumpărare din 16 februarie 2011, nr. 1024 a lotului de pământ nr.176 din ÎP „Valea Salcîmilor” cu numărul de înregistrare 0101/11/4442 din 16 februarie 2011, nr. cadastral 8039235176, obligarea OCT Chișinău să efectueze schimbările în registrul OCT Chișinău, și anume, de a anula înscrierea sub nr. 0101/11/4442 din 16 februarie 2011, nr. cadastral 8039235176 ÎP „Valea Salcîmilor”.

În cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe din 06 iunie 2012, 23 ianuarie 2013, 07 iunie 2013 și 04 noiembrie 2013 Tudor Bondari și-a concretizat pretențiile sale, în final solicitând constatarea faptului că adunarea cârmuirii ÎP „Valea Salcîmilor” din 22 august 2003 și adunarea generală a ÎP „Valea Salcîmilor” din 23 august 2003 nu a avut loc în realitate, iar Bondari Tudor nu și-a pierdut calitatea de membru al ÎP „Valea Salcîmilor”, anularea parțială a hotărârii Consiliului Trușeni nr. 07/2 din 26 august 2009 în privința aprobării vânzării-cumpărării lotului de teren nr. 176 din ÎP „Valea Salcîmilor” lui Veaceslav Panaitescu, declararea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Primăria com. Trușeni și Veaceslav Panaitescu cu repunerea părților la poziția inițială, declararea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Veaceslav Panaitescu și Ilie Pitușcanu la 16 februarie 2011, cu repunerea părților la poziția inițială, obligarea OCT Chișinău să introducă modificările corespunzătoare în Registrul bunurilor Imobile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată de la ÎP „Valea Salcîmilor” în beneficiul său.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2013 a fost admisă acțiunea, constatat faptul că adunarea cârmuirii ÎP „Jeleznodorojnic” actualmente („Valea Salcîmilor”) din 22 august 2003 și adunarea generală a ÎP „Jeleznodorojnic” actualmente („Valea Salcîmilor”) din 23 august 2003 nu a avut loc în realitate, iar Tudor Bondari nu și-a pierdut calitatea de membru al ÎP „Valea Salcîmilor”, anulată în parte hotărârea Consiliului Trușeni, nr. 07/2 din 26 august 2009 în privința aprobării vânzării-cumpărării lotului de teren nr. 176 din ÎP „Valea Salcîmilor” lui Veaceslav Panaitescu, declarat nul contractul de vânzare-

cumpărare încheiat la 28 iulie 2009 între Administrația publică locală Primăria comunei Trușeni și Veaceslav Panaitescu cu repunerea părților la poziția inițială, declarat nul contractul de vânzare-cumpărare încheiat între Serghei Balaniuc, care a acționat din numele și pentru Veaceslav Panaitescu în baza procurii nr. 3662 din 28 iulie 2010 și Ilie Pitușcan încheiat la 16 februarie 2011, autentificat de către notarul public Adelina Florea și înregistrat sub nr. 1024 cu repunerea părților la poziția inițială, obligat OCT Chișinău să introducă modificările corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile, încasat din contul ÎP „Valea Salcîmilor” în beneficiul lui Tudor Bondari suma de 5155 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015 au fost respinse apelurile declarate Ilie Pitușcan și Serghei Balaniuc și menținută hotărârea Judecătoreiei Buiucani, municipiului Chișinău din 12 decembrie 2013.

La 27 mai 2015, Serghei Balaniuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că în materialele cauzei nu și-a găsit confirmare achitarea de către Tudor Bondari a cotizațiilor de membru, încasările de către ÎP „Valea Salcîmilor” se efectuau fără dovadă fiscală.

Indică că în cazul dacă îngrijea și folosea cu bună credință lotul respectiv, era imposibil să afle despre construcția unei case individuale pe terenul său abia după ce casa era deja ridicată. Deci, declarațiile precum că pe lot avea o grădină de care îngrijea permanent nu corespund realității. Astfel, susține că atât prima instanță cât și cea de apel au ignorat acest fapt, deoarece neprelucrarea lotului de către Tudor Bondari se confirmă prin declarațiile martorului Nicolae Petrea, care a susținut că pe Ilie Pitușcan îl cunoaște de vre-o 10 - 15 ani, iar pe Tudor Bondari de vre-o 25 ani și sunt în relații bune. Personal deține lotul 132, în vecinătate peste vre-o 2 - 3 loturi este situat lotul 176.

Relatează că prin decizia adunării generale a ÎP „Feroviarul” din 23 august 2003, Tudor Bondari a fost exclus din membrii întovăririi pomicole în temeiul pct. 14 lit. 1, 2, 4 a Statutului Întreprinderii Pomicole, anume din cauza neprelucrării lotului de teren pe care îl avea în folosință și multiplelor încălcări constatate.

Susține că nu au fost apreciate la justa valoare declarațiile date în ședință de către Ilie Pitușcan, care a menționat că la momentul cumpărării lotului, la fața locului era o gaură săpată și două movile de gunoi. Din copaci erau două sălcii pe care vecinul le-a tăiat, iar lotul era părăsit.

Consideră că instanța de apel neîntemeiat a desconsiderat motivul invocat de S. Balaniuc cu referire la faptul că, Tudor Bondari a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de prescripție, deoarece în conformitate cu prevederile art. 267 alin. (1) Cod civil „Termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani”.

Menționează că la materialele cauzei este anexată cererea scrisă de Tudor Bondari către președintele cârmuirii ÎP „Feroviarul” la 14 septembrie 2003 prin care cere excluderea din membrii întovăririi în prezența sa. Deci, s-a stabilit cu

certitudine că la 14 septembrie 2003, Tudor Bondari a cunoscut despre faptul că este exclus din membrii ÎP „Feroviarul”, însă nu și-a revendicat dreptul încălcat, iar instanța de judecată neîntemeiat a ignorat această circumstanță esențială pe cauză.

Indică că există o decizie irevocabilă a Curții Supreme de Justiție prin care a fost stabilit că adunarea generală a ÎP „Valea Salcânilor” din 23 august 2003 a avut loc.

Totodată, mai relatează că conform încheierii Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2013 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Petru Zaharia și Ion Rusu împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 06 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Petru Zaharia împotriva ÎP „Valea Salcânilor”, Primăriei Trușeni, Consiliului com. Trușeni, Liuba Vorona, Valentina Rusu cu privire la anularea deciziei adunării generale a întovărișirii Pomicole „Valea Salcânilor” din 23 august 2003, anularea deciziei Consiliului Comunal Trușeni nr. 13/1 din 30 decembrie 2005, recunoașterea nulității contractelor de vânzare – cumpărare din 07 februarie 2006 și din 13 decembrie 2007.

La fel, nu sunt temeiuri de declarare nulă a contractului de vânzare - cumpărare încheiat între Serghei Balaniuc, care a acționat din numele și pentru Veaceslav Panaitescu în baza procurii nr. 3662 din 28 iulie 2010 și Pitușcan Ilie, încheiat la 16 februarie 2011, autentificat de către notarul public Florea Adelina și înregistrat sub nr. 1024, deoarece acesta a fost încheiat cu respectarea tuturor condițiilor valabilității actului juridic de procurare a unui imobil, asupra bunului imobil nefiind aplicate careva interdicții la momentul procurării și înregistrării dreptului de proprietate, cumpărătorul Ilie Pitușcan acționând cu bună credință.

Mai menționează că lotul litigios i-a fost atribuit lui Tudor Bondari în folosință ca lot pomi-legumicol și s-a aflat doar în folosința lui, la moment însă lotul este proprietate privată ce aparține lui Ilie Pitușcan și admiterea acțiunii ar duce la lezarea unui drept fundamental al persoanei - dreptul la proprietate, care este inviolabilă.

La 28 iulie 2015, reprezentantul intimatului Tudor Bondari, avocatul Ion Rusu a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 mai 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Balaniuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Serghei Balaniuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serghei Balaniuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Serghei Balaniuc se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Galina Stratulat